

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 62 Pž-127/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA, Zagreb, Berislavićeva 9, kojeg zastupa punomoćnik Pavle Fellner, odvjetnik iz Zagreba, Jurišićeva 1a, protiv tuženika MARADO d.o.o. u stečaju, OIB 74667255132, Zagreb, Aleja pomoraca 17, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Lovorka Juranović, Rijeka, Slavka Krautzeka 92A, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1044/2019-16 od 28. studenoga 2019., u sjednici vijeća održanoj 23. siječnja 2020.

p r e s u d i o j e

Uvažava se tužiteljeva žalba, preinačuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1044/2019-16 od 28. studenoga 2019. u pobijanim točkama II. i III. izreke i sudi:

1. Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja II. višeg isplatnog reda u iznosu od 5.069,53 kn (pettisučašezdesetdevet kuna i pedesettri lipe).

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 3.412,50 kn (tritisućečetiristodvanaest kuna i pedeset lipa) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 28. studenoga 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 6,30%, a od 1. siječnja 2020. do isplate po stopi od 6,11%, te troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.571,88 kn (tisucupetstosedamdesetjednu kunu i osamdesetosam lipa), sve u roku od osam dana, dok se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom zatraženom iznosu od 468,75 kn (četiristošezdesetosam kuna i sedamdesetpet lipa) odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom poslovni broj P-1044/2019-16 od 28. studenoga 2019. Trgovački sud u Zagrebu utvrdio je da je osnovana tražbina tužitelja II. višeg isplatnog reda u iznosu od 4.625,80 kn (točka I. izreke), odbio je kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti tražbine tužitelja II. višeg isplatnog reda u iznosu od 5.069,53 kn (točka II. izreke), te odredio da će svaka stranka snositi svoje troškove parničnog postupka (točka III. izreke). Rješenjem sadržanim u istoj odluci, koje nije predmet žalbenog postupka, odbačena je tužba u dijelu kojim se zahtijeva utvrđenje tražbine tužitelja nižeg isplatnog reda po osnovi

zateznih kamata obračunatih na iznos od 9.695,33 kn od otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom do isplate.

Tako je odlučio prvostupanjski sud o tražbini tužitelja koju je stečajna upraviteljica osporila u iznosu od 10.468,68 kn (riječ je o naknadi za javno korištenje autorskih glazbenih djela bez odobrenja u poslovnom prostoru fitness centra „Core Gym“ u Zagrebu, Sajmišna cesta 4, u razdoblju od 1. srpnja 2016. do 30. rujna 2017.), jer je nakon provedenog dokaznog postupka, u kojemu su, pored uvida u dokumentaciju u spisu i zapisnike o kontroli, dodatno u svojstvu svjedoka saslušani i tužiteljevi kontrolori, utvrdio da je tužitelj dokazao da je tuženik u fitness centru javnosti priopćavao autorska glazbena djela, ali samo u razdoblju do 31. siječnja 2017., jer je tog datuma Ugovorom o prijenosu između dotadašnjih nositelja poslovnih udjela u društvu tuženika (Marija Mlinarića i Željka Radolfija) i treće osobe (Viktorije Bobić) potonjoj prodana sva oprema i sve sprave za vježbanje, a na nju je prenesen i zaštićeni verbalni žig. Kako je od tog datuma tuženik izašao iz zakupa predmetnog prostora (podzakupodavac je Mercator-H d.o.o.), prvostupanjski sud je ocijenio neuvjerljivim da je tužiteljev kontrolor 31. svibnja 2017. utvrdio da je upravo tuženik i dalje korisnik predmetnog prostora, odnosno da je zatečeni djelatnik, naveden u zapisniku kao Viktor Bobić (muška inačica ženskog imena osobe na koju je sve preneseno ugovorom) bio zaposlenik tuženika.

Protiv te presude tužitelj je pravovremeno podnio žalbu, pobijajući je izričito u točkama II. i III. izreke zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi da je, što i sam prvostupanjski sud pravilno konstatira u obrazloženju, prema odredbi čl. 160. st. 3. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima korisnik dužan bez odlaganja obavijestiti tužitelja od svakoj promjeni okolnosti korištenja ili o samom prestanku korištenja, te da se korištenje u prostoru pretpostavlja sve dok tuženik kao korisnik ne obavijesti tužitelja o promjenama. S obzirom na to i na sve utvrđene činjenice, nejasnim smatra djelomično odbijanje tužbenog zahtjeva u odnosu na razdoblje nakon sklapanja Ugovora o prijenosu, jer drži da je tuženik taj koji je trebao dokazati da je prestao s korištenjem, a to nije dokazao samim ugovorom, jer se njime ne dokazuje faktično stanje, tj. stvaran prestanka obavljanja djelatnosti u predmetnom prostoru. Predlaže pobijanu presudu ukinuti ili preinačiti u korist tužitelja u pogledu odbijenog dijela tužbenog zahtjeva, te potražuje naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 1.171,88 kn na ime sastava žalbe i 400,00 kn na ime sudske pristojbe.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda nepravilna i nezakonita u pobijanom odbijajućem dijelu, jer je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, te je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer je obrazloženje odluke u tom dijelu proturječno dokumentaciji u spisu.

Tužbeni zahtjev o kojemu je odlučeno pobijanom presudom odnosi se na isplatu naknade za javno korištenje autorskih glazbenih djela i predmeta zaštite srodnih prava u tuženikovu objektu fitness centru „Core Gym“ u Zagrebu, Sajmišna cesta 4, u razdoblju od 1. srpnja 2016. do 30. rujna 2017., na temelju čega je za tuženika prema tvrdnjama tužitelja nastala obveza plaćanja naknade u iznosu od ukupno 9.695,33 kn.

Na dio presude kojim je tužbeni zahtjev prihvaćen nije bilo žalbe, odnosno, tužitelj se žalio samo na odbijeni dio tužbenog zahtjeva, polazeći prvenstveno od toga da uslijed tuženikova propusta da obavijesti tužitelja o svim relevantnim promjenama u korištenju poslovnog prostora i glazbe tuženik nije uspješno osporio tražbinu.

Prema ocjeni ovog suda tužiteljeva žalba je osnovana, jer tuženik tijekom postupka nije tvrdio, a ni dokazivao, da je o postojanju Ugovora o prijenosu bez odlaganja obavijestio tužitelja u skladu s odredbom čl. 160. st. 3. ZAPSP-a (a taj je članak pravilno citirao i prvostupanjski sud, iako ga je propustio primijeniti i na dio utuženog razdoblja nakon 31. siječnja 2017.). Tuženikov propust da bez odlaganja obavijesti tužitelja o promjenama kao što su izlazak iz prostora, prestanak korištenja glazbe, prestanak zakupa i sl. rezultira takvim pravnim učinkom da i u razdoblju nakon 31. siječnja 2017. egzistira njegova solidarna odgovornost s eventualnim novim korisnikom prostora i glazbe u tom prostoru.

Stoga je pravilnom primjenom materijalnog prava za čitavo utuženo razdoblje trebalo tužbeni zahtjev ocijeniti osnovanim, tj. nije bilo mjesta djelomičnom odbijanju tužbenog zahtjeva. Razlozi koje je prvostupanjski sud naveo prema ocjeni ovog suda ne opravdavaju odbijanje tužbenog zahtjeva, jer primarna zadaća kontrolora tuženika je utvrditi samu činjenicu javnog korištenja glazbe u određenom prostoru, dok je o eventualnim promjenama pravno relevantnih okolnosti, koje kontrolor na terenu nije ovlašten provjeravati (tj. može samo u zapisnik zabilježiti ono što zapazi ili što mu netko priopći), sam (dotadašnji) korisnik dužan obavijestiti tužitelja, a nesporno je da je tuženik u ranijem razdoblju bio korisnik, i da nije regulirao svoje obveze prema tužitelju.

Kako je tužitelj u cijelosti uspio s tužbenim zahtjevom, pripada mu pravo na osnovano zatražene troškove parničnog postupka s u tužbi zatraženim zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos, po stopi propisanoj za ostale odnose, teku od dana donošenja prvostupanjske presude u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, u skladu s troškovnikom (str. 128. spisa), i to u iznosu od 750,00 kn za sastav tužbe Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14; dalje: OT), po 750,00 kn za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari ili su na njima saslušavani svjedoci, održanima 12. rujna 2019. i 22. listopada 2019. (Tbr. 9.1. OT), PDV na navedene iznose po stopi od 25%, sudska pristojba na tužbu u iznosu od 200,00 kn (Tar. br. 1. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama, „Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13; dalje: ZSP), sudska pristojba na presudu u iznosu od 400,00 kn (Tar. br. 2. st. 1. ZSP), sveukupno na ime parničnog troška nastalog do donošenja prvostupanjske presude 3.412,50 kn (odnosno, neosnovano je tužitelj zatražio iznos od 468,75 kn, koji predstavlja trošak zastupanja na ročištu za objavu presude na kojemu se za tužitelja nije pojavio nitko), te pravo na zatražene troškove sastava žalbe u iznosu od 937,50 kn (Tbr. 10.1 OT) uvećan za PDV 25%, i trošak sudske pristojbe na žalbu u zatraženom iznosu od 400,00 kn (u skladu s Tar. br. 3. st. 1. ZSP-a), tj. sveukupno na ime žalbenog troška 1.571,88 kn, s time da na žalbeni trošak tužitelj nije zatražio zakonske zatezne kamate.

S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a preinačiti pobijanu presudu i prihvatiti tužbeni zahtjev. Jedinствена odluka o troškovima parničnog i žalbenog postupka sadržana u točki 2. preinačene presude ovog suda donesena je na temelju odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a.

Zagreb, 23. siječnja 2020.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **17893-41d01**

Kontrolni broj: **051a5-a0ccd-5a448**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.